

Kotimaansivut

EUROOPAN VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN
PYYNNÖSTÄ LAADITTU SANOMA

Syitä olla rohkealla mielellä

Vanhin Stephen C. Kerr, Skotlanti
vyöhykevaltuutettu

On mahdollista synkistyä ja syyttää kaikkea ympärillämme olevaa siitä, miltä meistä tuntuu. Ongelmat tuntuvat kasautuvan, ja tämä kaunis maailma vaikuttaa vaaralliselta ja onnettomalta paikalta.

Jeesus on kuitenkin sanonut: ”Ole rohkealla mielellä.”¹

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Tulevaisuus on yhtä kirkas kuin uskonne.”²

Tarkoitukseni on kutsua meitä vahvistamaan uskoamme. Mainitsen vain muutamia asioita, jotka muistuttavat meitä siitä, että kaikista ihmisistä maan päällä juuri meillä on syytä olla rohkealla mielellä. Teillä on omat erityiset syynne olla rohkealla mielellä. Jotkin niistä ovat meille yhteisiä, mutta monet niistä ovat teille hyvin henkilökohtaisia.

Pienenä poikana Alkeisyhdistyksessä pidin kovasti leikkilaulusta nimeltä ”Hapannaama”³. Me kukin pitelimme piirroskuvaa kasvoista, jotka sai toisin päin kääntämällä näyttämään surullisilta ja toisin päin kääntämällä hymyileviltä.

*Happamen kun naaman näin,
Säikähtänyt en.*

*Käänsin sen vain oikein päin
Ja nauroin kanssa sen.*

Se laulu teki vaikutuksen nuoreen mieleeni. Sanoma oli selkeä ja voimakas: taivaallinen Isä haluaa minun olevan onnellinen ja näyttävän sen.

Se on ensimmäinen syy olla rohkealla mielellä: meillä on taivaallinen Isä, joka tuntee meidät jokaisen ja rakastaa meitä. ”Vaikk vaikeuksia matkall on”⁴, ”ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.”⁵

**Vanhin
Stephen C. Kerr**

Todistan Hänen rakkaudesta, siitä jumalallisesta rakkaudesta, joka kohottaa, parantaa ja tervehdyttää.

Tärkein tehtävämme kirkon jäsenenä on ”kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse auttamalla heitä ottamaan vastaan palautetun evankeliumin uskomalla Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, tekemällä parannuksen, ottamalla vastaan kasteen ja Pyhän

Hengen lahjan sekä kestävästi loppuun asti”⁶.

Saamme moninkertaisesti syitä olla rohkealla mielellä, kun teemme uskossa päätöksen kutsua muita kuuntelemaan lähetyssaarnaajia.

Kun uppoudumme tutkimaan syvällisesti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin oppeja, saamme tietää monia muita syitä olla rohkealla mielellä, koska Pyhä Henki opettaa meitä ja ilmoittaa meille monia asioita.

Presidentti Boyd K. Packer on sanonut: ”Jos ymmärrätte suuren onnensuunnitelman ja noudatatte sitä, onnenne ei ole kiinni siitä, mitä maailmassa tapahtuu.”⁷

Kun suoritamme pappeuden toimituksia Herran huoneessa, täytyy suurella ilolla. Päivän päättyessä lähdemme temppeleistä vastentahtoisesti, koska sydämemme on rohkaistunut siitä, mitä olemme tunteneet ja oppineet.

Pohtikaamme nyt tätä maailmaa, jossa elämme. Skottilaisen Clackmannanshiren⁸ piirikunnan tunnuslauseena on ”Katso ympärillesi”. Miten kummallinen entisaikojen skottilainen tunnuslause! Mutta eikö pyhissä kirjoituksissakin opeteta: ”Niin, kaikki, mikä tulee maasta omana aikansa, on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi,

sekä miellyttämään silmää että ilahduttamaan sydäntä.”⁹

Vaimoni Yvonne lainaa mielellään näitä William Henry Daviesin (1871–1940) kuuluisia rivejä:¹⁰

Onko elämämme huolta vaan,

Jos ei aikaa jäädä katsomaan?

Tuntemme iloa, kun teemme niin.

Saanan kehottaa teitä nyt pohtimaan mielesänne omaa henkilökohtaista luetteloa syistä olla rohkealla mielellä. Ja sitten polvistumaan ja rukoillen kiittämään taivaallista Isääme Hänen monista rakastavan hyväntahtoisuuden osoituksistaan meitä kohtaan.

Lupaamme teille, että kun päätätte rukouksenne, tunnette olevanne hyvin rohkealla mielellä ja täynnä tunnetta siitä, että tehtävänne on edistävä Herran työtä! ■

VIITTEET

1. Matt. 9:2; 14:27; Mark. 6:50; Joh. 16:33; Ap. t. 23:11; 3. Nefi 1:13; OL 61:36; 68:6; 78:18; 112:4.
2. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkealla mielellä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 92.
3. ”Hapannaama”, *Lasten laulukirja*, s. 128.
4. ”Vaikk vaikeuksia matkall on”, *MAP-lauluja*, 70.
5. Room. 8:39.
6. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 1.
7. Boyd K. Packer, ”The Father and the Family”, *Ensign*, toukokuu 1994, s. 19.
8. Kotiseurakuntamme on Clackmannanshiressä. Presidentti Monsonin suku on kotoisin tästä osasta Skotlantia.
9. OL 59:18.
10. Runo nimeltä ’Leisure’ julkaistiin alunperin vuonna 1911.

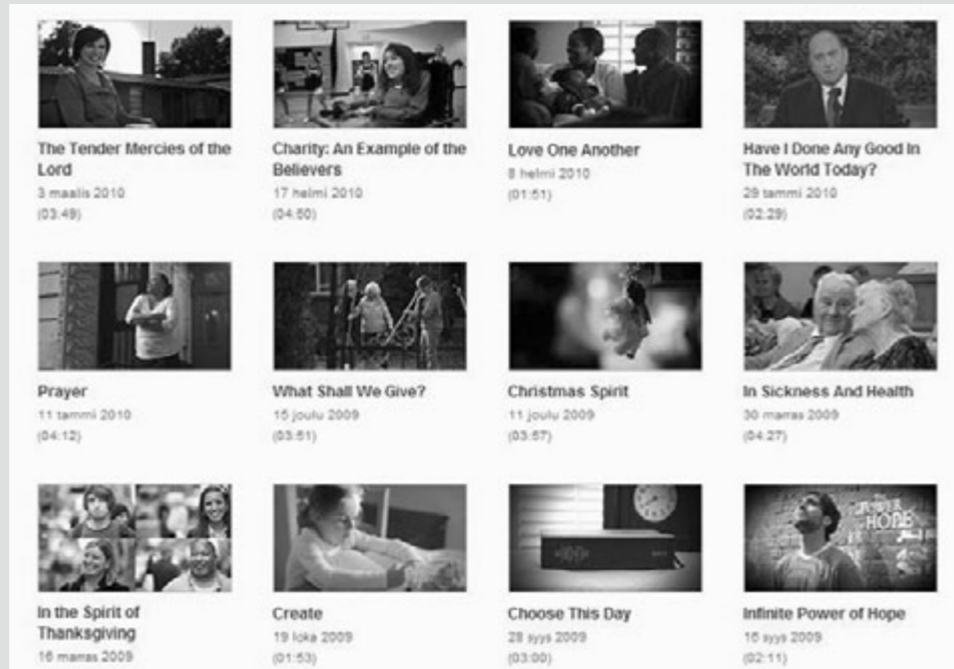
Verkossa

Kirkon virallisilla suomenkielisillä verkkosivuilla www.mormonit.fi on nyt myös mahdollista katsoa kirkon valmistamia lyhyitä YouTube-sivustolle laitettuja englannin- ja/tai espanjankielisiä videoita.

 Katso englanninkielisiä videoita **Mormon Messages**

Voit katsoa videoita napsauttamalla etusivulla tätä nappia.

Kirkon virallinen internetin YouTube-palvelun kanava, Mormon Messages, sisältää videoita monista eri aiheista. Kaikki videot ovat lyhyitä, kestoltaan runsaasta minuutista vajaaseen kuuteen minuuttiin. Ne kaikki ovat innoittavia ja kohottavia. Huomaa kuitenkin, että sivusto sisältää seuraavan varoituksen: Linkit ”Related

Kirkon virallinen internetin YouTube-palvelun kanava, Mormon Messages, sisältää videoita monista eri aiheista.

Videos” tai ”Promoted Videos” saattavat ohjata sinut sellaisten videoiden pariin, jotka eivät ole kirkon hallinnassa ja jotka saattavat sisältää sopimatonta

aineistoa. Kaikki Mormon Messages -sivulla sekä kohdassa ”More From: Mormon Messages” luetellut videot ovat turvallisia. ■

PAIKALLISIA UUTISIA

Jouluista juhlaa Jyväskylässä

Sari Laine

Joulukuun kolmas viikonloppu oli jouluisen juhlallinen Jyväskylän seurakunnassa, sillä perjantaina 13. joulukuuta 2010 vietettiin seurakunnan joulujuhlaa ja sunnuntai-iltana 14. joulukuuta nautittiin joulukonsertista ja yhteislaulutilaisuudesta. Tilaisuuksissa oli yhteensä noin 140 henkilöä (konsertissa esiintyjineen noin 80, joulujuhlassa noin 60), joista kymmenkunta oli ensivierailulla seurakuntakeskuksessa.

Perjantain joulujuhlassa muun muassa seurattiin Alkeisyhdistyksen lasten joulukuvaelmaa, jonka lapset kävivät kahtena ryhmänä esittämässä myös sunnuntaina 20.12 parissa Jyväskylän vanhusten palvelutalossa, joissa asuu seurakuntalaisia. Sisar Helena Nieminen-Ortizin harjoittama kuusijäseninen Jyväskylän kaupungin evankelisluterilaisen seurakunnan draamaryhmä ”Toivo” esitti Leo Tolstoin joulutarinan Pappa Panovin joulun odotuksesta. Näytelmä kertoo Raamatusta tutulla teemalla siitä, miten me palvelemme Vapahtajaa ruokkiessamme nälkäisiä, vaatettaessamme alastomia ja huolehtiessamme

Elias ja joulupukki

VALOKUVA: SARI LAINE

muilla tavoin puutteenalaisista.

Sunnuntai-illan joulukonsertissa ja yhteislaulutilaisuudessa tunnelmoitiin niin vanhojen tuttuun kuin uudempienkin joululaulujen sävelin. Laulujen lomassa nautimme myös nokkahuilun ja kitaroiden sekä poikkihuilujen instrumentaaliesityksistä. Lauluesityksiä esitti kuoron lisäksi seitsemän erilaista kokoonpanoa soolosta sekstettiin, ja esiintyjinä oli lasten, nuorten ja aikuisten joukossa myös yksi perhe. Yhteislauluun toivat haastetta vanhat sanat:

1. Ma kultaa pyydä joulult' en,
kun käyn ma juhlimaan;
mull' olkoon suoja enkelten
ja rauha päällä maan!
Mun, Herra, suo
niin viettää tuo,
ett' iloiten käy Jeesus luo!
Ma kultaa pyydä joulult' en,
vaan suojaa enkelten.

2. Suo koti, lasten riemastus,
kun kuusi heloittaa;
suo valoks Sanas kirkkaus,
niin yö mun saartaa saa!
Ors' oma, sen all' iloinen
suo usko, rauha sydämen!
Suo koti, lasten riemastus
ja Sanas kirkkaus!

3. Luo ylhäisten, luo alhaisten
tuo, joulu, rauhas, oi!
Tuo lämmin riemu lapsien,
kun talvi valtikoi!
Käy palvojas luo loistossas,
ikuinen, kuulu Kuningas!
Luo ylhäisten, luo alhaisten
tuo riemu lapsien!

Seurakuntalaisilla oli myös mahdollisuus lähettää joulukortteja lähetyssaarnaajien – vanhimmat Slade ja Beerd – mukana sukulaisilleen, ystävilleen ja tuttavilleen. Lähetyssaarnaajat antoivat

kortit vastaanottajille henkilökohtaisesti ja esittivät samalla muutaman joululaulun. Satunnaisen alkuhämmennyksen jälkeen joulutervehdykset otettiin kiitollisin mielin vastaan. Kutsuipa joku

tervehdyksen saaja lähetyssaarnaajat käymään uudemman kerran. Lähetyssaarnaajien kanssa jouluisella tervehdyskäynnillä oli myös eräs isä pienen tyttärensä kera. ■

Moronin patsas uudelleen Espooseen

Jukka Lehtimäki

Perinteinen nuorten seminaarin pyhien kirjoitusten hallittavien kohtien kilpailu pidettiin Jyväskylässä Rautakaide-konferenssin yhteydessä 2. tammikuuta 2010.

Kilpailuun osallistui tällä kertaa kahdeksan seminaarijoukkuetta: Espoo 2., Jyväskylä, Tampere 2., Mikkeli, Turku, Lahti, Oulu ja Hyvinkää.

Tiukan kilpailun jälkeen

voittajaksi selviytyi Espoon 2. seurakunnan joukkue 17 pisteellä, toiseksi tuli Oulu 15 pisteellä ja kolmanneksi Tampereen 2. seurakunnan joukkue 13 pisteellä. Muut joukkueet seurasivat tiukasti perässä.

Espoon 2. seurakunta uusi näin vuoden takaisen saavutuksensa ja pitää seuraavankin vuoden hallussaan Moronin patsasta. ■

Artikkelien lähettäminen Liahonan kotimaansivuille

Tammikuun 2010 numerosta alkaen on kotimaansivujen ulkoasu muuttunut ja uutisten lisäksi sivuilla kerrotaan evankeliumin vaikutuksesta jäsenten elämään.

Sivut sisältävät lyhyitä artikkeleja seuraavissa osioissa:

- Paikallisia uutisia -osiossa pyritään jatkossa julkaisemaan useita mutta melko lyhyitä uutisartikkeleita eri kirkon tapahtumista. Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaarajen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen kuvateksti. Artikkeliehdotukset uutisosiotaan tulevat lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen.
- Jäsenten kertomaa -osiossa julkaistaan artikkeleita, joissa keskitytään johonkin

JÄSENTEN KERTOMAA

Tapahtui lähetystyössä

Anziano Ilari Koponen, Milanon lähetysskenttä Italiassa

Terveisiä Saapasjalka-maasta. Ajattelin jakaa kanssanne pari lähetystyökokemusta, jotka ovat auttaneet minua ymmärtämään ja vahvistaneet todistustani siitä, kuinka Herra todella johtaa työtänsä ja lapsiaan totuuden pariin.

Eräänä päivänä lounaan jälkeen päätimme toverini kanssa soittaa numeroihin, joita

aiemmin alueellamme palvelleet lähetyssaarnaajat olivat jättäneet asuntoomme. Pikaisesti valitsimme kymmenkunta numeroa, joista vain yhdessä vastattiin soittoomme. Henkilö, jonka kanssa puhuimme, oli jo yli 30 vuotta kirkosta erossa ollut mies.

Hän suostui tapaamaan meidät, ja seuraavien viikkojen aikana kävimme useaan otteeseen

Anziano Ilari Koponen

vierailulla hänen luonaan.

Myöhemmin erään oppitunnin aikana hän kertoi meille, kuinka sinä päivänä, juuri ennen kuin olimme soittaneet hänelle ensimmäistä kertaa, hän oli rukoillut taivaan Isältä, että joku soittaisi hänelle, koska hän tunsu itsensä hyvin yksinäiseksi – soittaisi vaikka väärään numeroon.

Nyt tuo mies tekee paluuta kirkkoon. En usko, että oli sattumaa, että niiden satojen numeroiden joukosta, joita

ongelmaan, jonka kyseinen henkilö on voinut ratkaista evankeliumin mukaisella elämällä, tai johonkin tapahtumaan, joka opettaa tärkeästä evankeliumin periaatteesta. Nämä ovat kirjoittajien omakohtaisia kokemuksia. Artikkelin pituus enintään 300 sanaa.

- Mistä tiedän -osiossa julkaistaan jäsenten kääntymiskertomuksia sekä kertomuksia siitä, miten kirjoittaja sai todistuksen evankeliumin totuudesta. Mikä johti siihen? Miten se tapahtui? Millainen kokemus se oli? Miten se on vaikuttanut kirjoittajaan? Nämä ovat kirjoittajien omakohtaisia kokemuksia. Artikkelin pituus noin 200–400 sanaa.
- Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa -osiossa julkaistaan nuorten jäsenten omia ajatuksia heidän mielikohdastaan pyhissä kirjoituksissa ja miksi he pitävät tästä kohdasta. Artikkelin pituus enintään 250 sanaa.
- Kuin Jeesus mä olla tahdon -osiossa julkaistaan lasten kokemuksia jostakin Alkeisyhdistyksen Evankeliumin tasovaatimukseni -kohdan mukaisesta kokemuksesta. Artikkelin pituus enintään 100 sanaa.

- Lukijapostia -osiossa julkaistaan lukijoiden palautteita Liahonasta tai kotimaan sivuista. Pituus enintään 100 sanaa.

- Verkossa -osiossa julkaistaan kirkon virallisen suomenkielisen verkkosivuston www.mormonit.fi sisältöön liittyviä vinkkejä.

Jatkossa toivomme jäsenten vaikuttavan entistä enemmän sivujen sisältöön lähettämällä näihin osioihin soveltuvia artikkeliehdotuksia kotimaan sivujen toimittajalle. Kotimaan sivujen artikkeleihin on kokonaisuudessaan edelleenkin käytettävissä 8 sivua. Kaikkia osioita ei välttämättä käytetä joka numerossa.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■

Espoon 2. seurakunnan voittoisa joukkue: Roosa Hentunen, Janita Ahola, Julia Hakanpää, Ida-Sofia Nuutinen, Saara Sorsa, Mirelle Ylimaula, Rebekka Nordlund, Aki Ylimaula, Joel Hentunen, Shem Jones, Ville Karjalainen, Kim Seppänen, Saul Hentunen, Sebastian Kirsi, Pontus Mikkola, Kristian Leirimaa, Julius Hakanpää, Timi Vorimo, Markus Mikkola ja Rolle Rantaniemi. Kuvasta puuttuu 6 luokan jäsentä.

meillä oli, soitimme juuri sillä hetkellä hänen numeroonsa. Kahden asiasta tietämättömän lähetyssaarnaajan kautta taivaan Isä vastasi vilpittömään rukoukseen ja osoitti rakkautta sen tarpeessa olevalle.

Toinen kokemukseni alkoi siitä, kun seurakuntamme lähetystyönjohtaja oli asioimassa kotikuntansa postissa. Hän tunsu Hengen kuiskaavan, että hänen tulisi kutsua kotiinsa iltaa viettämään eräs postin työntekijä, jota hän ei entuudestaan tuntenut muuten kuin postissa asioimisen perusteella. Tämä työntekijä otti kutsun vastaan, ja tuon illan aikana lähetystyönjohtajamme sai tilaisuuden kertoa evankeliumista ja kutsua tämän uuden ystävänsä kirkkoon.

Kirkossa me lähetyssaarnaajat tutustuimme häneen. Muutaman kuukauden opettamisen jälkeen sain etuoikeuden olla todistamassa tuon miehen kastetta. Häntä todella oli tietämättään valmistettu ottamaan vastaan Kristuksen palautettu evankeliumi. Ja kaiken tämän alkuun panemiseksi vaadittiin vain yksinkertainen kutsu iltaa viettämään. Me voimme kaikki olla lähetyssaarnaajia ja mukana tämän tärkeän työn tekemisessä.

Italiassa, Suomessa ja joka paikassa on ihmisiä, ”jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät” (OL 123:12). Kuten kummassakin näistä kokemuksista,

näiden henkilöiden totuuteen auttaminen lähtee aina liikkeelle pienistä asioista, joita me kaikki voimme tehdä. ”Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön” (OL 4:3). ■

Halusin tällä viikolla todistaa evankeliumista

Armi Saarnivaara, Helsingin 3. seurakunta

Olin rukouksilla ”tällä viikolla”, että voisin saada tilaisuuden todistaa evankeliumista jollekin ystävä-

leni, kun sattumalta törmäsin erääseen entiseen työtoveriini, jolle olin kauan sitten antanut Mormonin kirjan. Hän kysyi, olinko vielä tässä kirkossa ja mikä minut oli aikanaan saanut liittymään tähän. Sain tuntevani, että tämä kirkko on oikea Kristuksen kirkko ja että tässä kirkossa on totuus. Hän sanoi ihmetelleensä, kuinka eräs yhteinen ystävämmme oli kovasti muuttanut mukavammaksi ja tuntunut todella hyötyneen siitä, että oli liittynyt tähän kirkkoon.

En tiedä, vaikuttiko minun ujo todistukseni häneen kovin paljon, mutta tunsin

Armi Saarnivaara

suurta iloa ja rauhaa ja varmuutta siitä, että rukoukseni oli kuultu ja Jumala oli hyväksynyt pyyntöni ja että saatoin olla pienellä tavalla osallisena Hänen työssään. ■

Kerroin kerhosta naiselle, ja hän innostui kuulemastaan

Johanna Hohtari, Helsingin 3. seurakunta

Olen monesti miettinyt, miten ja kenelle voisin kertoa evankeliumista, ja usein jäänyt kiinni ajatuksistani siitä, että olen jo etukäteen jonkun puolesta päättänyt,

ettei tämä ole varmastikaan kiinnostunut kirkosta. Tällöin yritän aina muistuttaa itselleni,

että rukouksen kautta Herra johdattaa meitä ja tuo meidän eteemme ihmisiä, joille voimme kertoa jotakin evankeliumista. Evankeliumi sisältää paljon arvokkaita asioita, kuten viisauden sanan, kymmenysten tuomat siunaukset, sisaruuden ja ajatuksen siitä, että perheet voivat olla ikuisia, muutaman mainitakseni. Ja minussa on halu jakaa tietoa näistä hyvistä asioista, joista olen itse saanut

Johanna Hohtari

lohtua ja siunauksia jäsenyyteni aikana.

Eräänä päivänä olin poikani Thomaksen kanssa lääkärissä oman alueemme terveyskeskuksessa. Aloin jutella erään samanikäisen äidin kanssa, joka oli Thomaksen ikäisen poikansa kanssa myös käymässä lääkärissä. Tämä äiti kysyi minulta, tietäisinkö alueelta jotakin äiti-lapsikerhoa, sillä hän oli kiinnostunut tutustumaan toisiin äiteihin ja lapsiin alueella. En itsekään ollut silloin vielä tutustunut puistoihin ja niiden tarjoamaan päivätoimintaan, mutta sitten mieleeni tuli, että onhan meillä meidän seurakunnassa toimiva mammakerho. Kerroin kerhosta naiselle, ja hän innostui kuulemastaan. Vaihdoin puhelinnumeroita, ja meistä tuli ystävät.

Hän on osallistunut muutama kerran tapaamisiimme ja käynyt kerran kappelillakin, kuulemassa Sinkkosen pitämää luentoa. Koen ystävytemme siunauksena ja olen samalla voinut muutaman kerran jakaa ajatuksiani minulle tärkeistä asioista, kuten perheestä ja evankeliumista. Mammakerho on mielestäni hyvä esimerkki sisaruudesta ja ystävydestä, jossa tuemme toinen toistamme jakaen ajatuksia, tunteita ja kokemuksiamme äitiydestä. Ja olen iloinen siitä, kun voin jakaa tätä esimerkkiä sisaruudesta myös kirkon ulkopuolisille ystäväilleni. ■

Matka evankeliumin tielle

Antti Kämäräinen, Helsingin 3. seurakunta

Olen käännyttäisiperheen lapsi, ja ilman omaa todistusta evankeliumin totuudesta tapahtumat etenivät kohdallani ennalta arvattavasti. Jäin epäaktiiviseksi vanhempieni suureksi suruksi heti murrosiän kynnyksellä.

Vuodet vierivät, mies kasvoi fyysisesti, muttei juuri viisaudeltaan. Monet virheet tuli tehtyä kipeine oppitunteineen, ja elämäni oli varsin jumalatonta.

Kesäkuussa 2005 Herra ojensi kätensä minulle. Sain hengellisen kokemuksen kautta hetkellisesti viisautta tuntea ja nähdä, mihin senhetkinen elämäni minua johtaa.

Seurasin parannus ja aluksi tuskien täyttämä taival. Aina kun tunsin olevani murtumaisillani, sain apua juuri sen verran, että selvisin pahimman hetken yli. Tämä prosessi ja pahimmat fyysistenkin vieroitusoireiden saatelemat epätoivon hetket kestivät kohdallani noin puolisen vuotta. Kirkon kokousten ja Kristuksen sovituksen lääkitessä haavojeni tunsin kuitenkin eheytyväni hiljalleen yhdeksi kappaleeksi. Askel askeleelta itse hankkimani henkiset ja fyysiset kahleet alkoivat hellittää ja tekivät tilaa evankeliumin siunauksille elämässäni.

Evankeliumilta olen saanut kestäväää onnea ja tarkoituksen elämälleni.

Antti ja Olivia Kämäräinen

Alman sanat kohdassa Alma 34:33–34 vaikuttivat minuun:

”Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette lykkää parannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee pimeyden yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.

Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan taitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähдете tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.” ■

Elämäni muuttui, ja alkoi seesteisempi aika

Irja Haikonen, Helsingin 2. seurakunta

Olen Irja Anna-Liisa Haikonen, 81-vuotias nainen, joka asuu Helsingin Malminkartanossa.

Alkutaipaleeni tässä elämässä olen kuulunut evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Olen elänyt normaalia kirkkokansan elämää, silloin tällöin kirkossa käyden ja tuntien vain hyvää oloa sen jälkeen.

Yksitoistavuotiaana liityin Lotta Svärd -järjestöön. Palvelin isänmaatani pikkulottana vuoteen 1945, jolloin tuo järjestö lakkautettiin. Partiojärjestö tuli kuvaan sen jälkeen. Molemmissa järjestöissä painotettiin Jumalan sanaa ja isänmaan rakkautta.

Kuinka minusta tuli mormoni?

Olen vuosia sitten saanut kummitytöltäni Eilalta Mormonin kirjan. Olimme Marjaniemen kappelissa, jossa hänen tyttärensä Elina kastettiin mormonikirkon jäseneksi. Tulin kotiin, panin kirjan hyllyyn ja unohdin sen.

Vuosia myöhemmin, syksyllä 2008, järjestettiin Helsingin temppelein tutustumistilaisuus temppelein ulkopuolisiin tiloihin. Siellä näytettiin video ensimmäisestä näystä, ja eräs veli kertoi Jeesuksen Kristuksen ja Joseph Smithin aikakausista.

Muutaman viikon kuluttua menimme ensimmäisen kerran Eilan kanssa Haagan kappeliin

Irja Haikonen

VALOKUVA: JUHA LEHTINEN

sakramenttikokoukseen kuuntelemaan puheita Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Tapasin siellä ihania veljiä ja sisaria, minkä jälkeen he kävivät usein kotonani kertomassa ja opettamassa sekä vastailivat kysymyksiini mormonikirkon sanomasta. Saatuaani Mormonin kirjan aloin itse myös opiskella ahkerasti pyhiä kirjoituksia. Vähitellen alkoi selvitä perusajatus Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon sanomasta.

Keväällä, 5. huhtikuuta 2009, olimme Eilan kanssa taas Marjaniemen kappelissa katsomassa ja kuuntelemassa yleiskonferenssin esityksiä. Vuoroon tuli puhumaan Jeffrey R. Holland. Hän puhui aiheesta: ”Ketään ei ollut Hänen kanssaan”. Puheen loputtua katsoin Eilaan ja sanoin haluavani kasteelle. Samalla sovittiin, että kaste toimitetaan, mikäli mahdollista, 2. toukokuuta 2009. Sain kasteen tuona päivänä. Tunsin olevani yksi teistä, rakkaat veljet ja sisaret. Elämäni muuttui, alkoi seesteisempi aika. Tulin rauhallisemmaksi ja tunsin mielihyvää ja rakkautta Jeesusta Kristusta kohtaan, joka oli vapauttanut minut synnin kahleista.

Kuulun nyt palautettuun Jeesuksen Kristuksen kirkkoon. Rukoilen, että pysyisin tällä kaidalla tiellä saavuttaakseni päämäärän, johon olen pyrkimässä.

Lopuksi minä todistan, että tämä kirkko on tosi ja oikea kirkko. Jeesus Kristus rakastaa meitä kaikkia ja haluaa meidän olevan onnellisia elämämme loppuun asti täällä ja ikuisuudessa. ■

Lähetystyön aloittaneita

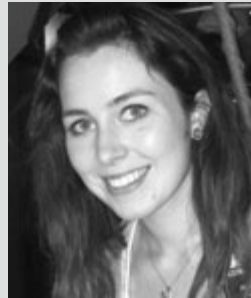
Markus Metsäranta Lahden seurakunnasta aloitti lähetystyön lokakuussa 2009 Manchesterin lähetyskentällä Englannissa.

Niina Moisio Turun 2. seurakunnasta aloitti lähetystyön maaliskuussa 2010 Temppeleaukion lähetyskentällä Utahissa.

Timi Torniainen Mikkelin seurakunnasta aloitti lähetystyön marraskuussa 2009 Berliinin lähetyskentällä Saksassa.

Anu FitzSimmons Rovaniemen seurakunnasta aloitti lähetystyön huhtikuussa 2009 Slovenia/Kroatian lähetyskentällä Kroatiaassa.

Sandy Hecht Helsingin 2. seurakunnasta aloitti lähetystyön helmikuussa 2010 Saksan Münchenin ja Itävallan lähetyskentällä. ■